

Arrest

nr. 164 658 van 24 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Aartselaar

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Aartselaar van 17 november 2015 tot niet inoverwegingname van een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (bijlage 2).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissing betreft de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“(...) de genaamde / de persoon die verklaart te heten [...] heeft zich op 22/09/2015 (d.m.v. een verzoekschrift via zijn raadsman) bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

*Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres:
[...] te 2630 Aartselaar.*

Uit de controle op meerdere data tussen 25/09/2015 en 10/11/2015 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering, niet in overweging worden genomen. “

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft nagelaten het administratief dossier en een nota met opmerkingen te bezorgen aan de Raad, niettegenstaande zij op 21 december 2015 via een aangetekend schrijven van de griffie in kennis werd gesteld van het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring en werd gewezen op artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat het volgende voorschrijft:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

Uit de gegevens van bpost blijkt dat bovenvermelde aangetekende zending werd uitgereikt op 22 december 2015.

2.2. Aangezien de verwerende partij binnen de daartoe door hogervermeld artikel voorgeschreven termijn geen administratief dossier heeft overgemaakt, dient toepassing te worden gemaakt van artikel 39/59, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

“Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, worden de door verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij de feiten kennelijk onjuist zijn.”

2.3. De Raad stelt vast dat de verwerende partij niet verschenen is op de terechtzitting. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 3 februari 2016 om te verschijnen op de terechtzitting van 25 februari 2016 op 4 februari 2016 aangetekend werd verstuurd naar de gemeente Aartselaar. Uit de gegevens van bpost blijkt dat deze aangetekende zending op 5 februari 2016 is uitgereikt in Aartselaar.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand onderdeel van het eerste middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. Verzoeker werpt in het eerste middel onder meer de schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt onder meer als volgt:

*“Dat verzoeker reeds sinds 2011 woonachtig is op het opgegeven adres, samen met zijn zus.
Dat hij nooit op enig ander adres gewoond heeft en bijgevolg ook niet begrijpt hoe de gemeente kan weigeren zijn aanvraag door te sturen!
(...)”*

Zonder meer stellen dat de vreemdeling niet werkelijk op het opgegeven adres woont is flagrant onzorgvuldig en onwaar!

Verzoeker kan hier echter geenszins mee akkoord gaan!

(...)”

Dat verzoeker nooit op een ander adres heeft gewoond en ook bij de verschillende diensten gekend is op dat adres.

Dat de zus van verzoekster, die eveneens woonachtig is op dat adres, geen politieagent heeft gezien, de politie nooit een nota heeft achtergelaten of geïnformeerd heeft naar verzoeker, ...

Het is duidelijk dat men het dossier van verzoeker niet grondig onderzocht heeft! Indien men rekening gehouden had met ALLE elementen, diende men het dossier door te sturen naar de bevoegde diensten (...).”

3.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr.154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

3.3. Verzoeker houdt voor dat hij wel degelijk op het in de bestreden beslissing vermelde adres woont. Gelet op het gestelde in punt 2.2. wordt dit door de verzoekende partij vermelde feit als bewezen geacht, omdat de Raad bij gebrek aan administratief dossier niet kan nagaan of dit feit kennelijk onjuist is. Bij gebrek aan administratief dossier kan de Raad niet nagaan op welk adres en wanneer precies de in de bestreden beslissing vermelde woonstcontroles werden uitgevoerd. Evenmin kan de Raad nagaan wat de controles precies inhielden.

De Raad acht het door verzoeker aangehaalde feit dat hij wel degelijk op het in de bestreden beslissing vermelde adres woont als bewezen.

De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en derhalve dienen de overige onderdelen van het eerste middel en het tweede middel niet te worden besproken.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar eerste middel een gegrond onderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Aartselaar van 17 november 2015 tot niet inoverwegingname van een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA